

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 284025/2025

Sp. zn.:

S-MHMP 1123408/2024/STR

Vyřizuje/tel.:

Ing. Mgr. Jitka Kulhánková

236 00 4767

Počet listů/příloh: 12/0

Datum:

28.4.2025

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán, příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podali:

Vladimír Beran, nar. 11.5.1989, Třeboradická 1073/43, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82,

Ing. Tomáš Heinzl, nar. 8.5.1969, Třeboradická 1075/47, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82,

Lenka Krejčíková, DiS., nar. 10.4.1976, Mirovická 1095/28, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

Lucie Krobová, nar. 18.2.1984, Nad záložnou 742/3, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82,

Pavel Macháček, nar. 17.3.1975, Oblouková 250, Kozojedy, 281 63 Kostelec nad Černými Lesy,

Otakar Matějček, nar. 1.6.1971, Třeboradická 1073/43, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82,

Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, IČO 27367801, Třeboradická 1075/47, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82,

kteřé všechny zastupuje Mgr. Jiří Vozák, advokát, IČO 17074266, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec III-Jeřáb, 460 07 Liberec 7,

proti rozhodnutí, které vydal k žádosti společnosti Třeboradická s.r.o., IČO 27484572, se sídlem Karpatská 856/7, 100 00 Praha 10-Vršovice, kterou zastupuje Petr Košťala, IČO 87519950, Nádražní 49, 542 34 Malé Svatoňovice, Úřad městské části Praha 8, odbor

územního rozvoje a výstavby pod č.j. MCP8 042979/2024, spis.zn. MCP8 172807/2014/OV.Lj.Be ze dne 24.1.2024, jehož předmětem je

I. umístění stavby nazvané

"Nástavba a přístavba nebytového objektu č.p. 1109 a 1872"
Praha, Kobylisy, Třeboradická 14 a 12

na pozemcích parc. č. 2538, 2539, 2540, 2541 v katastrálním území Kobylisy, a

II. povolení stavby nazvané

"Nástavba a přístavba nebytového objektu č.p. 1109 a 1872"
Praha, Kobylisy, Třeboradická 14 a 12

na pozemcích parc. č. 2538, 2539, 2540, 2541 v katastrálním území Kobylisy, rozhodl dle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání, které podali Vladimír Beran, Ing. Tomáš Heinzel, Lenka Krejčíková, DiS., Lucie Krobová, Pavel Macháček, Otakar Matějček, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, **zamítá a rozhodnutí** č.j.: MCP8 042979/2024, spis.zn.: MCP8 172807/2014/OV.Lj.Be ze dne 24.1.2024 **potvrzuje**.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Třeboradická s.r.o., Karpatská 856/7, 100 00 Praha 10-Vršovice

Odůvodnění:

Odbor územního rozvoje a výstavby Úřadu městské části Praha 8 (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 24.1.2024 č.j. MCP8 042979/2024, sp. zn. MCP8 172807/2014/OV.Lj.Be rozhodnutí, kterým výrokem I. umístil stavbu podle ust. § 94a odst. 5, § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění do 30.6.2024, a ust. § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a výrokem II. povolil stavbu dle ust. § 94a odst. 5 a § 115 stavebního zákona a ust. § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nazvanou "*Nástavba a přístavba nebytového objektu č.p. 1109 a č.p. 1872*" Praha 8, Kobylisy č.p. 1109, Třeboradická 14 a 12a, na pozemcích parc. č. 2538, 2539, 2540, 2541 v katastrálním území Kobylisy (dále jen „stavba“).

Proti tomuto rozhodnutí uplatnili společné odvolání účastníci řízení, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimír Beran, Lenka Krejčová, Pavel Macháček,

JUDr. Otakar Matějček, Lucie Krobová a Ing. Tomáš Heinzl, všichni zastoupeni Mgr. Jiřím Vozákem, advokátem, se sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec.

K jednotlivým námitkám obsaženým ve společném odvolání se odbor stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) vyjádří dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu s obsahem společného odvolání seznámil účastníky řízení, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, veřejnou vyhláškou ze dne 26.3.2024 a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. K podanému odvolání se vyjádřil Ing. Petr Košťál, zástupce stavebníka, společnosti Třeboradická s.r.o., dopisem ze dne 15.4.2024, ve kterém uvádí důvody, pro které nesouhlasí s uplatněnými námitkami odvolatelů. Další vyjádření k odvolání zástupce stavebníka, Ing. Petr Košťál, učinil dopisem ze dne 18.6.2024, konkrétně aktualizaci vyjádření a stanovisek dotčených orgánů a subjektů. Přílohou je písemnost společnosti Pražská plynárenská a.s. ze dne 14.5.2024 a závazné stanovisko odboru územního rozvoje a výstavby Úřadu městské části Praha 8 ze dne 23.5.2025, č.j. MCP8 298872/2024, sp. zn. MCP8 287034/2024/OV.Nek.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle ust. § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po ověření, že společné odvolání bylo podáno účastníky řízení, následně zkoumal, zda bylo odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta **15 dnů ode** dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že odvolatelům bylo rozhodnutí doručeno patnáctým dnem po vyvěšení veřejné vyhlášky, a to v pondělí 12.2.2024. Následujícím dnem 13.2.2024 počala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání. Společné odvolání účastníků řízení, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimíra Berana, Lenky Krejčové, Pavla Macháčka, JUDr. Otakara Matějčka, Lucie Krobové a Ing. Tomáše Heinzla, bylo podáno do datové schránky Úřadu městské části Praha 8 dne 23.2.2024. Odvolání je přípustné a včasné.

Vzhledem k tomu, že více než deset let probíhá společné řízení o umístění a povolení výše uvedené stavby, odvolací správní orgán považuje z důvodu přehlednosti celého procesu vedeného řízení, kdy postupně proti vydaným rozhodnutím ve věci samé se střídají účastníci řízení jako odvolatelé, za vhodné nejprve uvést skutečnosti, které předcházely vydání odvoláním napadeného rozhodnutí.

Stavební úřad obdržel dne 22.12.2014 žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na stavbu nazvanou „*Nástavba a přístavba nebytového objektu čp. 1109 a čp. 1872, Praha, Kobyličky, Třeboradická 14 a 12a*“ umístěnou na pozemcích par. č. 2538, 2539, 2540 a 2541 v k.ú. Kobyličky. Podaná žádost neobsahovala náležitosti stanovené v ust. § 86 odst. 1 písm. b) a c) a ust. § 110 odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona, proto stavební úřad vyzval žadatele ve lhůtě 90 dnů k doplnění žádosti a řízení přerušil usnesením ze dne 28.1.2015 pod č.j. MCP8 013522/2015. Žadatel dne 29.4.2015 požádal o prodloužení lhůty k doplnění žádosti, které stavební úřad vyhověl, a usnesením ze dne 18.5.2015 pod č.j. MCP8 066259/2015

lhůtu k doplnění žádosti prodloužil do 30.9.2015. V průběhu společného řízení vyvstaly nové skutečnosti, které vedly k tomu, že stavební úřad opět vyzval žadatele k předložení dalších dokladů, zejména *pravomocné stavební povolení na napojení a dopravní stavby související s přístavbou a nástavbou*, a řízení usnesením č.j. MCP8 150673/2015 přerušil. Následovalo postupné doplňování žádosti dne 29.6.2015 a 12.2.2016.

V průběhu řízení stavební úřad obdržel podání, ve kterých se Eva Holečková, Milan Jakubec, Mgr. Denisa Kvaltínová a Jaroslava Hrdličková, domáhali účastenství v řízení a současně vznesli námitky. Stavební úřad písemností č.j. MCP8 081158/2016 ze dne 12.9.2016 oznámil zahájení společného řízení o umístění a povolení stavby veřejnou vyhláškou, neboť se ve smyslu ust. § 144 správního řádu jedná o řízení s velkým počtem účastníků řízení. Ve stanovené lhůtě námitky uplatnili účastníci řízení: Lenka Krejčíková a Bytové družstvo Třeboradická 16. Společné námitky prostřednictvím právního zástupce, JUDr. Tomáše Doležala, uplatnili výše uvedení účastníci řízení. Po provedeném řízení bylo dne 24.10.2017 vydáno společné rozhodnutí pod sp. zn. MCP8 172807/2014/OV.Lj.Be, č.j. MCP8 072134/2017 ze dne 24.10.2017 (dále „rozhodnutí I.“), proti kterému podali odvolání účastníci řízení: Ing. arch. Jaroslav Auer, Tomáš Dražský, Jaroslav Gondek, Jana Hegrová, Ing. Tomáš Heinzl, Eva Holečková, Marie Hošková, Marie Hrdličková, Philipp Mwansa Chungu, PhDr. Anežka Jagošová, doc. Ing. Josef Kaška, DrSc., Eva Kolandová, Jana Kraftová, Marie Králová, MUDr. Martin Kubíček, Ing. Anton Kuchar, Josef Kvaltín, Ing. Jiří Lažanský, Miloš Mach, Jiří Macháček, Ing. Dagmar Masařová, Otakar Matějček, Ing. Zbyněk Novák, Kryštof Poborský, Ing. Doc. Milan Popl, Ing. Petr Procházka, Martin Rádl, DiS., Antonín Richter, Tomáš Rybařík, Jaroslava Smolová, Vlasta Steinhauerová, Alexandr Šulc, Mgr. Lucie Šulcová, Věra Švecová, Ing. Zbyněk Trajer, Zdeňka Váchová, Ing. arch. Roman Valkoun, Ing. Miloslav Vaniš, Pavel Voves, Josef Zíka, Ing. Jessie Kaštánková.

V průběhu řízení došlo s účinností od 1.1.2018 k novelizaci stavebního zákona. Dle čl. II odst. 10 zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů, tj. odvolací řízení se dokončuje dle právní úpravy ve znění stavebního zákona účinného do 31.12.2017.

Odbor stavebního řádu MHMP odvoláním napadené rozhodnutí I. zrušil a věc vrátil k novému projednání z důvodů věcného pochybení při posouzení stavby. Stavební úřad pokračoval v řízení a dne 2.12.2021 vydal nové rozhodnutí pod sp. zn. MCP8 172807/2014/OV/Lj.Be, č.j. MCP8 348046/2012 ze dne 2.12.2021 (dále „rozhodnutí II.“), proti kterému bylo podáno opět společné odvolání účastníků řízení: Miluše Auerové, Hany Dražské, Tomáše Dražského, Jaroslava Gondeka, Jany Gondkové, Jany Hegrové, Ing. Tomáše Heinzela, Ing. Martiny Heinzlové, Evy Holečkové, Marie Hoškové, Marie Hrdličkové, Ing. Jessie Kaštánkové, Evy Kolandové, Jany Kraftové, Marie Králové, Ing. Antona Kuchara, Marcely Kucharové, Ing. Josefa Kvaltína, Mgr. Denisy Kvaltínové, Ing. Jiřího Lažanského, CSc., Karly Lažanské, Miloše Macha, Jany Machové, Ing. Dagmar Masařové, Mgr. Otakara Matějčka, Ing. Zbyňka Nováka, Kryštofa Poborského, Ing. Jana Popla, Michaely Poplové, Ing. Petra Procházky, Ph.D., Martina Rádla, DiS., Antonína Richtera, Tomáše Rybaříka, Jaroslavy Smolové, Vlasty Steinhauerové,

Jaroslava Šilínka, Jany Šilínkové, Alexandra Šulce, RNDr. Jany Šulcové, Mgr. Lucie Šulcové, Věry Švecové, Ing. Zbyňka Trajera, Ing. arch. Romana Valkouna, Ing. Miloslava Vaniše, Pavla Vovsa a Josefa Zíky. Vedle toho odvolání, které společně podali další osoby, Philipp Mwansa Chungu, Ph.Dr. Anežka Jarošová, MUDr. Martin Kubiček, MUDr. Olga Kubičková, Jiří Macháček, Jana Macháčková, Věra Švecová a JUDr. Tomáš Doležal odbor stavebního řádu MHMP podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné zamítl.

Odbor stavebního řádu MHMP rozhodnutí II. zrušil a věc vrátil k novému projednání zejména z důvodu nesouladu návrhu odstavných a parkovacích stání pro danou stavbu s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutím ze dne 20.12.2022, sp. zn. S-MHMP 612638/2022/STR, č.j. MHMP 2074832/2022. Po doplnění dokladů nutných pro vydání rozhodnutí stavební úřad přípisem ze dne 12.6.2023, č.j. MCP8 217877/2023 vydal oznámení o pokračování řízení a o nových skutečnostech v řízení a stanovil lhůtu 15 dnů k uplatnění námitek účastníků řízení. Po provedeném řízení bylo vydáno opět odvoláním napadené rozhodnutí pod sp. zn. MCP8 172807/2014/OV.Lj.Be, č.j. MCP8 042979/2024 ze dne 24.1.2024.

Dne 1.7.2024 nabyl plné účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 330 odst. 1 se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že předmětné společné územní a stavební řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 22.12.2014, řízení se dokončuje dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění do 31.12.2017.

Úvodem odvolací správní orgán považuje za důležité nejprve připomenout, že předmětem přezkoumávaného rozhodnutí je změna dokončené stavby, která v projednávaném případě představuje nástavbu dle ust. § 5 písm. a) stavebního zákona, přístavbu dle ust. § 5 písm. b) stavebního zákona a současně také stavební úpravy splňující definici v ust. § 5 písm. c) stavebního zákona, tedy stavby již jednou umístěné, povolené a následně zkolaudované. Jedná se o stávající objekty zdravotnického střediska v ulici Třeboradická 14 a 12a, Praha 8 – Kobylisy, tedy o třípodlažní budovu „A“ a dvoupodlažní budovu „B“, které jsou vzájemně propojené komunikačním jádrem a obsahují celkem 9 lékařských ordinací. Nosnou konstrukcí obou objektů tvoří železobetonový montovaný skelet. Nástavbou bude stavba zvýšena o 3 nadzemní podlaží tak, že výška objektu bude max. + 17,8 m nad ± 0,000 = úroveň 1. NP (± 0,000 = 304,48 m n.m. Bpv). Po realizaci záměru bude stavba obsahovat celkem 15 bytových jednotek, 8 ordinací a jeden služební byt. Stavba bude připojena na stávající rozvody inženýrských sítí, množství odváděných dešťových vod se nemění, jsou odváděny do stávající kanalizace. Dopravně je stavba napojena na účelovou komunikaci s veřejným přístupem. Odtud je vjezd na ulici Paláskova. Dopravu v klidu řeší 15 parkovacích stání v podzemním podlaží.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu ve znění ke dni zahájení řízení přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedeným v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu

odvolacího řízení, se přihlédně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Ve smyslu těchto ustanovení se odvolací správní orgán zabýval důvody společného odvolání účastníků řízení, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimíra Berana, Lenky Krejčové, Pavla Macháčka, JUDr. Otakara Matějčka, Lucie Krobové a Ing. Tomáše Heinzela, ve vztahu ke zjištění, zda nedošlo k porušení právních předpisů při vedení stavebního řízení a rozhodnutí ve věci.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl odbor stavebního řádu MHMP na základě níže uvedených důvodů k závěru, že toto rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy, a že řízení netrpí vadami, které by měly vliv na rozhodnutí. Proto se odvolací správní orgán omezil pouze na námitky obsažené v odvoláních.

Společné odvolání účastníků řízení, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimíra Berana, Lenky Krejčové, Pavla Macháčka, JUDr. Otakara Matějčka, Lucie Krobové a Ing. Tomáše Heinzela, nebylo shledáno z následujících důvodů relevantní pro zrušení napadeného rozhodnutí. K jednotlivým námitkám uplatněnými odvolateli ve společném odvolání uvádí odbor stavebního řádu MHMP následující.

Vyjádření k odvolacím námitkám Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimíra Berana, Lenky Krejčové, Pavla Macháčka, JUDr. Otakara Matějčka, Lucie Krobové a Ing. Tomáše Heinzela (dále „odvolatele“):

K námitkám, které jsou uvedeny ve zkrácené podobě kurzívou:

Odvolatelé úvodem upozorňují, že v předchozím řízení podali námitky (6.10.2016, 13.10.2016, 5.11.2019, 5.12.2019), vyjadřovali se k podkladům pro vydání rozhodnutí (16.3.2021) a dne 21.12.2021 podali odvolatelé odvolání. Stavební úřad ovšem vždy k těmto podáním odvolatelů nepřihlédl a v rozporu se zákonem vydal předchozí rozhodnutí, která byla následně zrušena.

Odvolací správní orgán výše uvedené tvrzení považuje upřesnit a jak vyplývá ze spisu, že účastnice řízení, Lenka Krejčíková, dne 12.10.2016 jen vznesla v průběhu prvního řízení námitky. Účastníci řízení, Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8, Vladimír Beran, Pavel Macháček a Lucie Krobová, využili práva odvolání až proti rozhodnutí, které je nyní předmětem odvolacího řízení. Stavební úřad proto nemohl nepřihlédnout k podaným námitkám všech uvedených odvolatelů, jak všichni odvolatelé společně ale nesprávně namítají, neboť námitky a společné odvolání proti rozhodnutí I. a rozhodnutí II. podali jen účastníci řízení, Ing. Tomáš Heinzl a JUDr. Otakar Matějček.

Vyjádření k námitce A. Rozpor s územně plánovací dokumentací

Odvolatelé namítají rozpor s platným územním plánem, odkazují na definici stabilizovaného území zakotvenou v oddíle § 7a odst. 3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 32/1999 Sb., hl. m. Prahy a tvrdí, že stávající hmotou strukturu nelze navyšovat a navýšení stavby o 3 nadzemní podlaží, tedy o více než 10 m nepředstavuje ani její zachování, ani rehabilitaci, je naopak projevem rozsáhlé stavební činnosti. Odvolatelé vytýkají stavebnímu úřadu, že závěry o dotvoření a částečné

rehabilitace území neodůvodňuje a odkazují na rozsudky správních soudů, které se týkají absence přezkoumatelného odůvodnění. Odvolatelé existenci panelových domů sídliště Kobyličky považují za irelevantní, neboť dle jejich názoru územní plán ve stabilizovaném území počítá se stabilizovanou hmotovou strukturou. A odkaz na okolní stavby považují ze strany stavebního úřadu za ryze účelový. Tyto stavby vznikly ve zcela jiném kontextu a v době, kdy rozhodování o umístění a povolování staveb nebralo ohled na urbanismus či zájmy občanů.

Odvolací správní orgán úvodem připomíná, že shodnou námitku odvolatelé, Ing. Tomáš Heinzel a JUDr. Otakar Matějčík, podali v rámci odvolání proti rozhodnutí I. S touto námitkou se odvolací správní orgán vypořádal na str. 9 až 15 rozhodnutí o odvolání ze dne 15.5.2019, č.j. MHMP 809995/2019, sp. zn. S.MHMP 710878/2018/STR. Kromě jiného odvolací správní orgán zde zdůraznil, že „navržená stavba architektonicky, tj. svými proporcemi, materiálem ani barevností nenarušuje tektoniku, matriálovost a barevnost panelového klišé stávajících panelových domů poplatného době svého vzniku. Objekty zdravotnického zařízení navrženou nástavbou a přístavbou neberou na sebe úlohu těžiště stávající zástavby jedinečného prostředí panelových sídlištních obytných domů. Naopak stavba přirozeně reaguje na okolní zástavbu vysokopodlažních panelových bytových domů zdůrazňující svojí vertikalitu, aniž by zásadním způsobem zasáhla do její urbanistické osnova. Stavba svojí podstatou nenarušuje autentičnost charakteru architektury sídlištních panelových domů ani se nepodílí na její nezvratné změně.“

Oba odvolatelé uplatnili proti rozhodnutí II námitku, že stavební úřad se nevypořádal, zda je v souladu s územně plánovací dokumentací účel užívání jako služby. Odvolací správní orgán se s touto námitkou vypořádal v rozhodnutí o odvolání ze dne 20.12.2022, č.j. MHMP 612638/2022/STR, sp. zn. S-MHMP 2074832/2022, kde připomenul, že navržená změna dokončené stavby obsahuje byty, jako hlavní využití a dále byly ponechány prostory pro zdravotní péči, tedy ordinace, které jsou přípustné v dané funkční ploše OB.

Ustanovení § 90 stavebního zákona ve znění ke dni vydání rozhodnutí stanovuje základní hlediska, podle kterých stavební úřad posuzuje záměr žadatele: *V územním řízení stavební úřad posuzuje: a) zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací; s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území; b) s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území; c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území; d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.*

Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že námitka odvolatelů o nesouladu stavby s územním plánem byla uplatněna již v průběhu opakovaného řízení i předchozích řízení. Odvolací správní orgán se způsobem, jakým stavební úřad nyní v rozhodnutí záměr dle ust. § 90 písm. a) stavebního zákona posoudil, se ztotožňuje .

Řízení v I. a II. stupni tvoří jeden celek. Projevem této jednoty je i to, že odvolací správní orgán může doplnit či pozměnit prvostupňové rozhodnutí, což tak činí nyní a doplňuje následující skutečnosti, přičemž pro účastníky řízení je závazné až to druhostupňové rozhodnutí. Na

podporu těchto závěrů odvolací správní orgán odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2007, č.j. 8 As 30/206-88 nebo ze dne 29.7.2010, č.j. 2 As 83/2009-239.

V průběhu řízení vstoupila s účinností od 12.10.2018 v platnost Celoměstsky významná změna Z 2832/00 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy vydaná formou opatření obecné povahy č. 55/2018. Dle oddílu 7a) odst. 3 shodně s předchozí úpravou ve stabilizovaném území není uvedena míra využití ploch; z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. Nově je zde uvedeno, že přípustné řešení se v tomto případě stanoví v souladu s charakterem území s přihlédnutím ke stávající urbanistické struktuře a stávajícím hodnotám výškové hladiny uvedeným v Územně analytických podkladech hl. m. Prahy (ÚAP). Z odůvodnění dále vyplývá, že i když ÚAP nejsou závazným podkladem pro rozhodování, obsahují popis stávajícího charakteru zástavby včetně výškových hladin a podrobnějších výškových údajů v kapitole 200 Město, zejména ve výkresech Struktura území, Podlažnost, Střešní krajina, Výšky obvodových stěn, Absolutní výška hladin zástavby.

Předmětný stavební záměr je navržen ve stabilizovaném území čistě obytném OB, tedy s hlavním funkčním využitím *pro bydlení* a s přípustným funkčním využitím *pro mimoškolní zařízení pro děti a mládež, mateřské školy, ambulantní zdravotnická zařízení a zařízení sociálních služeb*. Dle pododdílu 7a) odst. 3 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999 včetně platných změn (dále jen ÚP SÚ HMP) ve stabilizovaném území *není uvedena míra využití ploch (platí vždy u ploch OB, OV, SV a SMJ); z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování, dotváření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. Přípustné řešení se v tomto případě stanoví v souladu s charakterem území s přihlédnutím ke stávající urbanistické struktuře a stávajícím hodnotám výškové hladiny uvedeným v Územně analytických podkladech hl. m. Prahy (dále ÚAP).* Dle oddílu 15 odst. 45 ÚP SÚ HMP je stabilizovaným územím *zastavitelné území, které je tvořeno stávající zpravidla souvislou zástavbou a stabilizovanou hmotovou strukturou, v něm územní plán nepředpokládá významný stavební rozvoj. Plochy OB, OV, SV a SMJ bez uvedeného kódu míry využití území jsou stabilizované.*

Převážná část zastavitelného území hl. m. Prahy je zařazena v rámci ÚP SÚ HMP do stabilizovaného území, z regulativů pro stabilizované území však nevyplývá, že by v tomto území byla vyhlášena „stavební uzávěra“, resp. že by v tomto území nebylo umožněno provádět stavební úpravy staveb stávajících (např. nástavby či přístavby) a měnit tak stávající míru využití jejich pozemků, stávající stavby nahrazovat stavbami novými s odlišnými stavebními parametry nebo umísťovat novostavby. Při hodnocení přípustnosti konkrétního záměru se proto vždy přihlíží k regulativům pro stabilizované území a posuzuje se, zda záměr z hlediska výškového a objemového řešení (rozsahu stavební činnosti) nevybočuje z parametrů staveb v daném území, přičemž se nepřihlíží pouze k parametrům původního objektu či sousedních staveb, ale je nutné zohlednit i širší územní souvislosti v rámci urbanistické struktury daného území. Vzhledem k tomu, že není v rámci stabilizovaných ploch stanoven kód míry využití plochy, odvozuje se přípustnost výškových a objemových parametrů záměru od stávající zástavby v rámci urbanistické struktury daného území.

Dle územně analytických podkladů hlavního města Prahy 2016 – výkresu - *Struktura území* se stavba nachází v lokalitě označené kódem **511 – Sídliště Kobylisy – Z (07) 0 0,7 9/13**. Jedná se o zastavěnou lokalitu, s bytovými objekty o 9 - 13 podlažích, s výškovou hladinou 26,1 – 40 m. Navržená třípodlažní nástavba na obou stavbách č.p. 1109 a č.p. 1872 v k.ú. Kobylisy s výškovou hladinou 17,8 m se nachází mezi panelovou zástavbou bytových domů deskového typu č.p. 1073, 1074, 1075 a 1076 s výškou od 24,4 m do 26,6 m a výrazně vyššími bytovými domy věžového typu č.p. 1108 výšky 37,9 m a č.p. 1077 s výškou 38,9 m. Posouzení výškové hladiny stavební úřad vyhodnotil jako dostačující, neboť výška stavby je spolupůsobícím prvkem pro posouzení celkového hmotového a architektonického řešení včetně odpovídajícího typu zastřešení ve vztahu k charakteru území. S těmito závěry stavebního úřadu se odvolací správní orgán ztotožňuje.

Stávající objekty č.p. 1109 a č.p. 1872 v k.ú. Kobylisy, které jsou předmětem nástavby a přístavby, jsou zdravotnické středisko, třípodlažní objekt č.p. 1872 a dvoupodlažní objekt č.p. 1109, propojené komunikačním přístřeškem, jehož účel (ambulantní zdravotnické zařízení) bude zachován ve čtyřech nadzemních podlažích. Výše uvedené limity stabilizovaného území budou navrženým záměrem zachovány, neboť se jedná se o částečnou rehabilitaci, kdy se vrací původní účel zdravotního zařízení se zachováním funkce bydlení, a o částečné dotvoření stávající struktury způsobenou navrženou nástavbou.

Z podstaty „stabilizovaného území“ a limitů rozvoje v podobě zachování, dotváření či rehabilitace stávající urbanistické struktury plyne, že zohledňovat je třeba urbanistickou strukturu v rámci daného území, tj. širšího okolí záměru. Nelze tedy záměr hodnotit pouze z hlediska nejbližšího okolí, jak činí odvolatelé, když záměr vztahují k jejich panelovému bytovému domu a k dalším nejbližším panelovým domům. Vždy je nutno vycházet ze skutkových okolností konkrétní věci. Podstatou posouzení přípustnosti stavebního záměru je tedy zejména jeho srovnání se stávající zástavbou v lokalitě.

Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8.2.2023, č.j. 3 As 247/2022-62, kde dále uvedl, že „*Výstavba nové stavby na místě již existující budovy navíc téměř vždy znamená změnu výšky, tvaru, či objemu objektu na dotčené ploše. Tato změna však sama o sobě neznámá zásah do stávající urbanistické struktury*“, a též uvedl že „*I případný nárůst objemu zástavby, na který poukazují stěžovatelé, se tudíž nebude vymykat objektům nacházejícím se v širším okolí.*“ V projednávaném případě se tedy jedná o lokalitu *Sídliště Kobylisy*.

Dle ÚAP hl. m. Prahy se jedná o obytnou lokalitu Sídliště Kobylisy II. s modernistickou strukturou. Modernistická struktura je s přihlédnutím k ÚAP hl. m. Prahy urbánní struktura kombinující solitérní budovy (výškové bodové či převýšené deskové) a uzavřené nízkopodlažní areály (škol, školek či komercí) či kompaktní nízkopodlažní komerční centra, sloužící zpravidla veřejné vybavenosti, společně umístěné v parku ve volné zástavbě. Záměr tak svým charakterem odpovídá výše uvedenému popisu. V okolí záměru se nachází zástavba výškových bytových panelových domů čtvercového či obdélníkového tvaru o 8.NP až 14.NP zastřešenými plochou střechou, na kterých je umístěna ustupující hmota technického zázemí objektů.

Zástavba bytových panelových domů je v daném území zároveň doplněna objekty občanské vybavenosti, administrativy, obchodu a služeb do 3.NP, jako je například polyfunkční obchodní dům; objekt Police ČR, Dům dětí a mládeže Spirála; sídlo, prodejna a sklad firmy AROS-osiva s.r.o.; Meridian International School apod. A dále zástavba je doplněna dětskými hřišti a

sportovišti v parcích. Výška obvodových linií střech panelových domů se v okolí posuzovaného záměru pohybuje v hladinách od 23 metrů výše.

Panelové domy deskové i solitérní s podlažností 9 – 12 i přesahující 13 podlaží v daném území jsou zřejmé z ortofotosnímků dané lokality, z katastru nemovitostí a Územně analytických podkladů hl. m. Prahy. Jedná se například o sousední bytový dům v ulici Třeboradická na pozemku parc. č. 2513 v k.ú. Kobylisy s maximální výškou obvodových linií střech 26,6 m a bytové domy na pozemcích parc. č. 2542 a 2534 v k.ú. Kobylisy v Paláskově ulici, které dosahují max. výšky obvodových linií střech 39,7 m a dokonce bytový panelový dům na pozemku parc. č. 2370 v k.ú. Kobylisy dosahuje výšky 40 m. Navržený záměr svým hmotovým řešením, ani max. výškou 17,8 m tak zdaleka nedosahuje parametrů stávajících sousedních staveb. Předmětný záměr nelze v daném urbanizovaném území považovat za rozsáhlou stavební činnost, neboť se svými navrženými parametry (rozsahem stavební činnosti) nijak neodlišuje od parametrů stávajících staveb v daném území.

Výška obvodových linií střech objektů občanské vybavenosti, administrativy, obchodu a služeb se v okolí posuzovaného záměru pohybuje v hladinách do 21 metrů. Předmětný záměr se svým tvarem, objemem, podlažností a výškou přibližuje hmotově drobnějším stavbám občanské vybavenosti, administrativy, obchodu a služeb, čímž vhodně doplňuje modernistickou strukturu dané lokality. Navrhovaná stavba s funkcí zdravotního střediska svým vzhledem adekvátně reaguje na charakter, strukturu a měřítko stávající zástavby občanské vybavenosti. Tak i účel bydlení navržený v nástavbě je bezesporu srovnatelný s okolní bytovou panelovou zástavbou a nepředstavuje zjevný zásah do sídlištního prostoru daného území. Skutečnost, že objekt občanské vybavenosti současně obsahuje bytové jednotky, může být významné pro posouzení dalších stavebně technických kritérií, nikoliv však pro hodnocení záměru s ust. § 90 písm. a) i b) stavebního zákona. Zastavěnou plochu navrženým objektem, která činí 64 %, lze nepochybně akceptovat, jelikož objekt po úpravách i nadále odpovídá zastavěnosti okolních pozemků., jako jsou zastavěné pozemky parc. č. 2548, 2506 či 2572 v k.ú. Kobylisy. Záměr svým rozsahem nepřekračuje míru využití stávajícího území.

Pokud absentuje podrobnější územně plánovací dokumentace, jako je např. regulačního plánu, jsou správní orgány při umísťování staveb do stabilizovaného území povinny porovnávat zastavěnou plochu, podlažnost a výšky staveb proto, aby nedocházelo ke hmotovým nesrovnalostem, které jsou ve stabilizovaném území nevhodné. Odvolací správní orgán je toho názoru, že za situace, kdy záměr hmotově nevybočuje v území s dominující panelákovou výstavbou doplněnou objekty občanské vybavenosti, jej nelze zamítnout jenom proto, že stávající zdravotní středisko je doplněno o byty. Územní plán definuje bydlení jako jediné hlavní využití plochy OB a nerozlišuje jeho formu.

Odvolací správní orgán nemůže přijmout tvrzení odvolatelů, že *při posuzování záměru je irelevantní existence výškových panelových domů sídliště Kobylisy, a proto odkaz stavebního úřadu na okolní stavby považují za ryze účelové.*

Ba naopak část obytné zástavby sídliště Kobylisy vymezené ulicemi Hornátecká, Mirovická, Havlínova, Veleňská a Přemyslská s vnitřní ulicí Třeboradická, kde se nachází záměr, obsahuje jednotlivá seskupení vysokých panelových domů, které zdůrazňují vertikality a jsou proto tím významným hmotovým charakteristickým prvkem, které území dělá panelovým sídlištěm. Panelové domy doplněné souborem objektů a zařízení občanské vybavenosti v tomto

vymezeném území sídliště tak tvoří urbanistickou strukturu rozvolněnou bez výrazného kompozičního členění a urbanistické kvality například na rozdíl od jižním směrem navazující bytové zástavby podél ulice Hornátecká zakončené Kobyliským náměstím. Navrženou změnou dokončené stavby, kdy bude zachována funkce zdravotního zařízení doplněná o funkci bydlení, nedojde k negativnímu posunu ve struktuře sídlištního urbanismu.

Tvrzení, že panelové domy vznikly ve zcela jiném kontextu a v době, kdy rozhodování o umístění a povolování staveb nebralo ohled na urbanismus či zájmy občanů, nemůže být důvodem jejich nerespektování.

Hlavní město Praha je místem významných urbanistických souborů, který je dokladem historického a architektonicko-urbanistického vývoje a dobového přístupu k územnímu plánování a zakládání a tvorbě města. Hlavní město Praha má zajisté urbanistické soubory, které jsou především svědectvím doby a jejich formu ovlivnily společenské, politické a hospodářské podmínky v době jejich vzniku. I tyto soubory jako je právě panelová výstavba mají určitou specifikum a jedinečnost a nelze se od takového druhu urbanismu odvracet či dokonce přehlížet v rámci daného řízení o změně dokončené stavby, jak nesprávně požadují odvolatelé. Městskému charakteru sídliště, který představuje adekvátní množství služeb a vybavenosti, zajisté přispěje obnovení zdravotního střediska tak, aby i tato část města byla kompaktní a byly využity pozemky již jednou zastavěné a zbytečně se nezadavovala tak dnes cenná volná krajina.

Je významné, že občanská vybavenost daného sídliště ve formě ambulantního zdravotního střediska bude navracena. Odvolací správní orgán je přesvědčen, že jeho služby budou využívat i sami odvolatelé právě z důvodu jeho dostupnosti.

Odvolací správní orgán výše uvedené uzavírá tím, že posuzovaná stavba odpovídá vydané územně plánovací dokumentaci a porovnání objemu, výšky a zastavěné plochy navržené změny je kompatibilní se zástavbou v okolí, je přizpůsobená místním podmínkám a je úměrná k okolní zástavbě jak z pohledu staveb občanské vybavenosti, tak pohledu staveb pro bydlení. Navrhovaná změna dokončené stavby adekvátně reaguje na charakter, strukturu i měřítko stávající zástavby s dominující výškovou zástavbou panelových bytových domů a splňuje požadavek na umístění záměru do stabilizovaného území dle územního plánu ve smyslu ust. § 90 písm. a) a b) stavebního zákona.“

Vyjádření k námitce 2. Nesoulad záměru s cíli a úkoly územní plánování a absence tohoto posouzení

Odvolatelé odkazem na znění ust. § 18 odst. 1 a 2 a ust. § 19 odst. 1 písm. c), d) a e) stavebního zákona jsou přesvědčeni, že stavební úřad v dané věci posouzení plynoucí z uvedených ustanovení provedl nedostatečně, dokonce o posouzení cílů a úkolů územního plánování či charakteru území vůbec nehovoří. Na podporu svého tvrzení odvolatelé odkazují na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 29.8.2008, č.j. 5 As 10/2008-103.

V citovaném rozsudku zásadní a také úspěšnou kasační námitkou bylo to, že stěžovatelé vytýkali krajskému soudu, že se nevypořádal s jejich žalobními námitkami, které se týkaly *tvrzeného rozporu rozhodnutí správních orgánů se závaznou částí územního plánu*, ale v režimu

předchozího zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 90 stavebního zákona má stavební úřad mimo jiné povinnost posuzovat záměr z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Stavební úřad splnil povinnost mu uloženou v citovaném ustanoví a na str. 12 a 13 a posoudil zásah navržené změny dokončené stavby do charakteru území a zda nenarušuje urbanistické a architektonické hodnoty území i bez toho, že odkázal na ust. § přesto, že výslovně neodkázal na ust. § 90 písm. b) stavebního zákona. Se závěry učiněnými stavebním úřadem se odvolací správní orgán ztotožňuje.

V případě existence územního plánu je však nadbytečně specificky posuzovat soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování, neboť územní plán z těchto cílů a úkolů vychází a musí s nimi být v souladu. Je-li tedy ze strany stavebního úřadu posuzován soulad záměru s územním plánem, není již povinností správních orgánů znovu hodnotit soulad s cíli a úkoly územního plánování. Při vydávání územního plánu jsou rovněž zohledňovány požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot, jakož i charakter území. K této věci se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016-83: „Stavební úřad má povinnost při posuzování žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby zkoumat soulad záměru z mnoha hledisek. Záměr musí být především v souladu s vydanou *územně plánovací dokumentací, jak předpokládá § 90 odst. a) stavebního zákona. Doktrína je zajedno v názoru, že stavební úřad musí vyhodnotit záměr z hlediska souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, jak předpokládá § 90 odst. b) stavebního zákona, tehdy, pokud nebyla územně plánovací dokumentace vydána, resp. alespoň schválena (srov. např. HEGENBART, M. a kol. Stavební zákon. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 228, nebo MACHÁČKOVÁ, L. a kol. Stavební 3 A 86/2023 Shodu s prvopisem potvrzuje M. P. 10 zákon. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 375). Rovněž Nejvyšší správní soud zastává názor, že pokud byla vydána územně plánovací dokumentace, musí stavební úřad vycházet primárně z ní, a nemusí již specificky odůvodňovat souladnost záměru s cíli a úkoly územního plánování, neboť ty plynou přímo z územně plánovací dokumentace. Při vydávání územního plánu jakožto druhu územně plánovací dokumentace jsou již také zohledňovány požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území i charakter území (srov. zejména § 18 odst. 4 stavebního zákona). Proto lze vyjít z toho, že je-li záměr v souladu s vydaným územním plánem, je taktéž souladný s cíli a úkoly územního plánování. V takovém případě je tudíž nadbytečné (nicméně nikoliv na závadu), aby stavební úřad hodnotil specificky soulad záměru podle § 90 písm. b) stavebního zákona. Vytýkala-li tedy stěžovatelka stavebnímu úřadu, potažmo žalovanému, že neprovedl přezkum záměru podle § 90 písm. b) stavebního zákona, lze k tomu poznamenat, že bylo dostačující, že zhodnotil soulad podle § 90 odst. a) tohoto zákona, který v sobě již pojímá písm. b).“ V rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016-83 (bod 39), který se týká zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,*

Mezi nejdůležitější cíle územního plánování patří vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro

hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (viz § 18 a 19 stavebního zákona). Územní plán obdobně stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury (§ 43 odst. 1 stavebního zákona). Z uvedeného vyplývá, že účel § 90 písm. a) a písm. b) stavebního zákona je ve své podstatě obdobný, neboť zajišťuje posouzení zásahu stavebního záměru do charakteru území, který je dán buď územním plánem, či stavebními poměry v území. Není vadou, aby stavební úřad potažmo odvolací správní orgán jednou argumentací posoudily soulad záměru vydanou územně plánovací dokumentací i s cíli a úkoly územního plánování, respektive s charakterem území. Zásadní je, aby se k souladu stavby s charakterem území správní orgány vyjádřily, což se stalo, jak vyplývá z výše uvedeného.

Námítka je nedůvodná.

Vyjádření k námitce 3. *Nesplnění požadavků na dopravu v klidu*

Námítku nedostatečného a nesprávného posouzení dopravy v klidu uplatnili odvolatelé, Ing. Tomáš Heinzl a JUDr. Otakar Matějčík, v rámci odvolání proti rozhodnutí I. S touto námitkou se odvolací správní orgán vypořádal na str. 17 až 18 rozhodnutí o odvolání ze dne 15.5.2019, č.j. MHMP 809995/2019, sp. zn. S.MHMP 710878/2018/STR, kde upozorňuje, že u změny dokončené stavby po stavebníkovi se nepožaduje prokázání souladu s ust. § 5 odst.2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OTP“) na stavbu jako celek, ale jen té části, která je předmětem změny.

Odvolací správní orgán opakovaně uplatněnou námitku nedostatečného parkování řešil také v druhém rozhodnutí o odvolání ze dne 20.12.2022, č.j. MHMP 2074832/2022, sp. zn. S-MHMP 612638/2022/STR. V tomto v pořadí druhém odvolacím řízení odvolací správní orgán zohlednil existenci částí dokumentů, resp. výkresů, které měl stavební úřad k dispozici pro posouzení parkování a které byly podkladem pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán v rozhodnutí II. uvedl: „S účinností od 1.10.1979 nabyla účinnosti vyhláška č. 5/1979 Sb. NVP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, která zabezpečuje pro tento druh staveb (stavby občanského vybavení) na svém pozemku v přiměřeném rozsahu rozptylové plochy pro návštěvníky a zařízení pro dopravu v klidu v rozsahu odpovídající kapacitě a způsobu užívání objektu občanského vybavení. Zda tento právní předpis dopadal na objekty zdravotního střediska, nelze ověřit, protože se nedochovaly doklady prokazující jejich povolení nebo užívání. Lze na stavbu, která je předmětem přezkoumávaného rozhodnutí, nahlížet tak, že na ní dopadá právní stav, kdy společná dokumentace se posuzuje podle republikové vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.“

Odvolací správní orgán zde dále uvedl důvody, pro které stavebník bude v novém řízení prokazovat nároky na dopravu v klidu, tedy jen pro nárůst plynoucí z nástavby bytů. K tomu s odkazem na ust. § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, odvolací správní orgán uvedl vzorce pro výpočet parkovacích stání dle normy ČS 73 6110 – Projektování místních komunikací.

Stavebník před vydáním odvoláním napadeného rozhodnutí doplnil projektovou dokumentaci o dílčí dokumentaci označenou *Dodatek 0*, ve kterém dle ČSN 736110 je proveden výpočet s výsledkem 23 stání pro stávající stav (9 ordinací) a pro navrženou nástavbu 15 bytů je výpočtem požadováno 15 stání. Navržených 8 ordinací na základě normového výpočtu vyžaduje 20 parkovacích stání. Součástí tohoto výpočtu je výkres *Půdorys 1 pp – Navrhovaný stav* s datem vyhotovení 12/2014, revize 04/2023, který obsahuje prostor *A01 parking* pro 10 parkovacích stání včetně označení půdorysných rozměrů 5000 x 2500 mm a 1 parkovací stání imobilní o rozměrech 5000 x 3500. V prostoru označeném *B01 parking* jsou navržena 4 parkovací stání. Tedy celkem 15 garážových stání.

Odvolací správní orgán nemůže přijmout tvrzení odvolatelů, že v *projektové dokumentaci není přesným způsobem popsáno umístění 15 parkovacích stání na pozemcích žadatele*, neboť bylo ověřeno, že dokumentace byla doplněna o výkres se zakreslenými a okótovanými parkovacími místy v 1.PP, jak vyplývá z výše uvedeného.

Z uvedeného Dodatku 01 vyplývá, že byl proveden výpočet parkovacích stání na stávající stav zdravotního střediska, který činí 23 stání. Jedná se tedy o počet parkovacích stání, které byly nebo měly být součástí řešení při povolení stavby zdravotního střediska a následné kolaudace. Z této skutečnosti je nutno nyní vycházet, neboť nevyvratitelnou domněnkou je, že se jedná o legální stavbu. Nelze tento právně zakotvený stav v rámci změny dokončené stavby zpochybňovat, jak nesprávně činí odvolatelé, a to zejména za situace, kdy stávající účel užívání objektu jako zdravotní středisko je zachován i co do počtu ordinací.

Na základě výše uvedeného odvolací správní orgán konstatuje, že stavebník prokázal, že stavba splňuje podmínky plynoucí z ust. § 5 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále OTP), tedy odstavná a parkovací stání jsou řešena jako součást stavby v souladu s normovými hodnotami dle ČSN 736110.

Odvolatelé nesouhlasí, že by předmětné stavby měly jakýkoliv „*stávající zabezpečený počet parkovacích stání*“ a dle jejich názoru *žádný právní předpis ani žádné rozhodnutí týkající se dotčených staveb v minulosti neumožňovalo řešit otázku parkovacích stání formou rozptýlení parkování po okolních komunikacích, jak dovozuje stavební úřad*.

Odvolací správní orgán k uvedené námitce sděluje, že se ztotožňuje se závěry stavebního úřadu o konkrétním způsobu zabezpečení parkovacích stání stávajících objektů zdravotního střediska, který byl a je setrvalý od jejich výstavby, resp. od zahájení trvalého užívání v sedmdesátých letech minulého století, tedy parkování na přilehlých komunikacích.

Je prokazatelné, že oba stávající objekty zdravotního střediska fakticky nedisponují garážemi, přesto je nutno vycházet z právní domněnky, že nyní výpočtem zjištěný počet parkovacích stání byl již jednou zajištěn, proto není možné nyní po vlastníkově stavby požadovat vyrovnání deficitu v parkování u stávající řádně povolené stavby. Stavebník je povinen splnit požadavky kladené na dopravu v klidu jen pro nyní projednávanou změnu dokončené stavby. Přitom není rozhodné, jaký způsob parkování byl v té době povolen. Skutečností je, že panelové domy ve vlastnictví odvolatelů nedisponují hromadnými garážemi řešenými jako součást stavby, neboť v minulém století právní předpisy na úseku stavebního práva v rámci socialistické výstavby

sídlíšť nekladly povinnost budovat hromadná garážová stání jako součást bytových domů, ale řešila parkování zejména na parkovištích nebo na komunikacích vybudovaných v rámci sídlíšť, které setrvává dodnes.

Důkazem jsou ofotomapy, ze kterých vyplývá, že parkování vlastníků panelových domů se odehrává zásadně na přilehlých komunikacích. Existence tzv. modré zóny, na kterou upozorňují odvolatelé, je v projednávaném případě irelevantní pro posouzení souladu stavby s ust. § 5 odst. 2 OTP.

Námítka je nedůvodná.

Vyjádření k námitce 4. Nedostatečné vypořádání námitek ohledně kvality prostředí

Odvolatelé odkazují *na vymezení podmíněně přípustného využití plochy OB a uvádějí k čemu v této ploše nesmí dojít.*

Odvolatelé se mýlí, pokud se dožadují plnění podmínek pro podmíněně přípustné využití v ploše OB – plochy obytné. Příloha č. 1 Opatření obecné povahy č. 55/2018, regulativy funkčního a prostorového uspořádání území hlavního města Prahy ambulantní zdravotnická zařízení v plochách pro bydlení zařazuje jako přípustné využití, pro které nejsou stanoveny žádné podmínky.

Odvolatelé dále připomínají *ust. § 76 odst.2 stavebního zákona, které kromě jiného ukládá být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb.*

Ustanovení § 76 odst. 2 stavebního zákona zní: *Každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.*

Dané ustanovení zakotvuje povinnost každého, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, dbát požadavků uvedených v § 90 (soulad s požadavky právních předpisů, soulad s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu, s podmínkami ochranných a bezpečnostních pásem, soulad s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb).

K výkladu uložené povinnosti se vyjádřily správní soudy tak, že jakkoliv se v případě tohoto ustanovení hovoří o obecné preventivní povinnosti uložené stavebníkovi, odpovědnost za to, že schválený záměr bude v souladu s uvedenými požadavky, leží na bedrech stavebního úřadu, a stavebník není za jejich nedodržení ze zákona přímo odpovědný (na rozdíl od porušení povinnosti stanovené v § 76 odst. 1, které je přestupkem, resp. správním deliktem).

Krajský soud v Plzni v rozsudku č.j. 30 A 22/2011-67 judikoval, že *požadavek šetrnosti k sousedství při umísťování záměrů nelze vykládat jako jakousi korigující zásadu územního rozhodování, resp. že nelze s ohledem na požadavek šetrnosti k sousedům chtít po navrhovateli*

záměru něco více, než po něm žádají stavební zákon a prováděcí předpisy, zejména obecné požadavky na využívání území. Jestliže tak vlastníci sousedního pozemku namítali, že umístit nově navrhovanou stavbu do vzdálenosti 2,1 m od společné hranice je nešetrné, norma však stanovovala povinnost dodržet odstupovou vzdálenost 2 m, tito sousedé se podle soudu porušení § 76 odst. 2 stavebního zákona dovolávat nemohli. Šetrnost k sousedství zde tak správní soud prakticky srovnal s požadavky stavebního zákona a prováděcích předpisů, jejichž dodržení musí stavební úřad ověřit v každém případě již s ohledem na § 90 stavebního zákona. Ve shodě se závěry soudu je nutno podotknout, že jinému výkladu nesvědčí ani důvodová zpráva ke stavebnímu zákonu.

Na rozsudek Krajského soudu v Plzni navazuje rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 14 A 235/2021-73 ze dne 9.3.2022, který konstatuje, že [71.] „*citované ustanovení nepřestavuje korektiv, za jehož použití by vlastníci sousedních pozemků a staveb mohli nárokovat, aby záměr žadatel o vydání územního rozhodnutí byl upraven v jejich zájmu výhodněji, než stanovuje stavební zákona a jeho prováděcí předpisy, zejména obecné požadavky na využití území.*“

V projednávaném případě stavební úřad vyhodnotil územně technické a stavebně technické požadavky, které jsou kladeny vyhláškou č. 286... na danou změnu dokončené stavby, a nezjistil nesoulad, pro který by musel návrh zamítnout.

Odvolatelé dále namítají (konkrétně tedy jen Ing. Tomáš Heinzel a JUDr. Otakar Matějčec), že již ve svých námitkách *vedli omezení výhledu, narušení jejich soukromí a nárůst zatížení jejich nemovitosti v důsledku dopravy, navýšení hlukové zátěže, emisí, prašnosti a zápachu z vozidel.* K tomuto výčtu uvádějí, že *podrobně popsali, jak jim může být zastíněním a zásahem do soukromí způsobena újma. Stavební úřad tyto námitky nevypořádal a jen odkázal na doložené studie Světelně technické posouzení a Akustické posouzení hluku z provozu bytového domu Třeboradická.* Odvolatelé v tomto ohledu odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 38/2008-123 ze dne 4.3.2009, podle kterého platí, že *pokud účastník územního řízení poukáže na konkrétní skutečnosti, které zpochybňují splnění požadavku na pohodu bydlení „musí se stavební úřad těmito tvrzeními důkladně zabývat, i když stanoviska dotčených orgánů stání správy konstatovala dodržení předepsaných limitů zatížení.*

Výše uvedení dva odvolatelé jako účastníci řízení prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Tomáše Doležala, advokáta, uplatnili v průběhu společného řízení dne 13.10.2016 námitky. Konkrétně pod bodem 2. uplatněných námitek uvedli, že *dopad stavebního záměru na práva účastníků řízení je zřejmý. Představuje jej potenciální i reálné snížení oslunění jejich domu, výrazné zhoršení výhledu z domu a reálné nebezpečí snížení míry soukromí jednotlivých uživatelů domu a s tím korespondující sníženou pohodu bydlení a v důsledku toho sníženou tržní cenu nemovitostí v jejich vlastnictví.* Shodnou námitku o rozsahu dopadu záměru odvolatelé opakovaně uvedli v bodě 5. uplatněných námitek.

Odvolací správní orgán k tomu sděluje, že námitku shodného obsahu odvolatelé uplatnili v průběhu třetího projednání. Stavení úřad se s touto námitkou v přezkoumávaném rozhodnutí vypořádal. Odvolací správní orgán se závěry, které učinil stavební úřad plně ztotožňuje, a doplňuje následující.

Účastenství v územním řízení, stavebním řízení i společném řízení je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být chráněna jeho vlastnická práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných. Jejich zcela samostatná práva přísluší pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledku či nikoliv. Odvolací správní orgán v tomto odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.7. 2007, č.j. 2 As 10/2007-83. Totéž platí pro odvolací námitky. Odvolatel není oprávněn osobovat si odvolací námitky, které se dotýkají práv jiných osob. I kdyby tedy byly námitky v odvolacím řízení důvodné, nicméně neznamenal by porušení jeho hmotného práva, tedy právní sféry, a nejednalo by se o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Ze správního spisu, konkrétně z obsahu uplatněných námitek ze dne 13.10.2016 vyplývá, že odvolatelé se domáhali ochrany práv *jednotlivých uživatelů domu*. Pokud nyní v rámci tohoto odvolání odvolatelé odkazují na dříve uplatněné námitky, odvolací správní orgán k tomu sděluje, že stavební úřad nebyl povinen se těmito námitkami konkrétně zabývat. Ostatně odvolatelé v námitkách nikterak neupřesnili, jakým způsobem by mohli být na svých právech zkráceni v otázce snížení oslunění, když *Světelně -technické posouzení pro dokumentaci ke sloučenému územnímu a stavebnímu řízení* s datem vyhotovení březen 2015 prokazují pro bytový dům č.p. 1073 a 1076 v k.ú. Kobylisy dodržení normových hodnot stanovených pro dobu proslunění v kritických bodech 1.NP celého bytového domu. Pravdou je, že z vyhodnocení doby proslunění vyplývá, že dojde v 1. NP ke zkrácení časového úseku doby proslunění. Požadovaná doba proslunění je 90 minut, přesto navržená změna dokončené stavby garantuje několikanásobně překračující normovou dobu proslunění. Odvolatelé v námitkách ani v odvolání nepotvrdili, že jsou vlastníky jednotek v 1.NP, ve kterých bylo provedeno posuzování kritické doby proslunění. Stavebník prokázal dodržení normových hodnot daných v ust. § 13 odst. 1 OTP.

V námitkách uplatněných dne 5.12.2019 v rámci nového projednání odvolatelé byli konkrétnější, když uvedli, že dojde ke snížení doby proslunění u některých bytů o 35% a ke zhoršení hodnot činitele denní osvětlenosti o dvě třetiny.

Odvolací správní orgán ověřil, že v 1.NP pro č.p. 1075 v k.ú. Kobylisy dojde ke snížení denního oslunění v jednom bodě až o 35%. Přesto stávající stav oslunění v posuzovaném místě je 4,5 x překročen a i nadále bude normová hodnota 90 minut v daném místě několikanásobně zachována. V novém projednání ani jeden z odvolatelů neuvedl, že namítané snížení se dotkne právě jednotky v jejich vlastnictví a toliko uvedli, že *u některých bytů* se tak stane. Nekonkrétnost nebyla napravena v průběhu dalšího v pořadí třetího řízení ani nyní v rámci tohoto odvolání. Odvolatelé tak neoprávněně hájí práva třetích osob.

Požadavky na denní osvětlení stávajících pobytových místností jsou zakotveny v ust. § 12 odst. 4 OTP, které byly dodrženy pro bytový dům č.p. 1073 až 1076 v k.ú. Kobylisy a č.p. 1077 v k.ú. Kobylisy. Námitku snížení denního osvětlení, která se vztahuje k danému ustanovení, stavební úřad v přezkoumávaném rozhodnutí dostatečně vypořádal. Částečné snížení hodnoty denního osvětlení ještě samo o sobě nemůže vést k závěrům, že navržená změna dokončené stavby by neadekvátně zhoršovala kvalitu bydlení.

Odvolatelé ani tuto námitku nyní nekonkretizovali ve vztahu k jednotkám, zda zjištěné procentní snížení se dotýká právě jejich vlastnictví, které jsou oprávněni hájit. Odvolatelé nejsou oprávněni hájit veřejná subjektivní práva třetích osob.

Ke snížení denního osvětlení odvolací správní orgán dodává, že stavební úřad posoudil změnu dokončené stavby s obecnými technickými požadavky na stavbu a neshledal, že by nedostála stanoveným požadavkům. Stavební úřad uvedené procentní snížení denního osvětlení neshledal zásadním, resp. nedospěl k závěru, že by byly porušeny normy o obecných požadavcích na stavby. A odvolací správní orgán se s jeho závěry ztotožňuje. Odvolatelé krom obecných tvrzení, jednotlivě neuvádí, v čem konkrétně navržená změna dokončené stavby v neadekvátní míře zasahuje do denního osvětlení i oslunění jednotky v jejich vlastnictví.

Námitku, že stavební úřad vliv záměru na kvalitu prostředí vůbec neposuzoval, odvolací správní orgán nemůže přijmout, neboť otázka oslunění, denního osvětlení, parkování, zastavěnost pozemku jsou činitelé, které se podílejí na kvalitě prostředí, a ty byly stavebním úřadem v přezkoumávaném rozhodnutí posouzeny.

Pojem „kvalita prostředí“, který odpovídá dříve používanému pojmu „pohoda bydlení“, je neurčitým právním pojmem. Jeho obsah vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116 jako souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je tedy dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, přičemž pro její zabezpečení se zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky. Při posouzení kvality prostředí z objektivních hledisek (např. nízká hladina hluku, denní osvětlení, oslunění apod.) přitom nelze zcela odhlížet od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, jichž se má stavba, jejíž vliv na kvalitu prostředí je zkoumán, dotýkat. Nejvyšší správní soud zároveň zde připomíná závěry ustálené judikatury, dle níž „požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat, protože určité zatížení okolí způsobuje každá stavba. Po vlastnicích okolních staveb je proto spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Ostatně i normy soukromoprávní operují v právu imisí s pojmem zatížení „nad míru přiměřenou poměrům“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, č. 850/2006 Sb. NSS).

Určité zhoršení komfortu vlastníků okolních nemovitostí tudíž nemůže samo o sobě vést k závěru o nepřípustnosti umístěvaného záměru. Muselo by se jednat o zhoršení podstatné, které by muselo být v žalobě dostatečně konkrétním způsobem tvrzeno a namítáno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 As 134/2015-48). Stěžovatelům lze přisvědčit, že podmínkou narušení kvality prostředí nemusí být překročení stanovených technických podmínek výstavby (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008-123), na straně druhé nelze odhlížet od základního předpokladu, že normy o obecných požadavcích na výstavbu svým obsahem odrážejí požadavky na kvalitu prostředí. Jsou-li tedy tyto normy dodrženy, lze předpokládat, že budou splněny i podmínky na kvalitu prostředí.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22.11.2007 č.j. 9 as 5/2007-76 a ze dne 4.3.2009, č.j. 6 As 38/2008-123 dospěl k závěru, že i při posuzování možného narušení pohody bydlení je třeba

vyjít ze základního předpokladu, že normy o obecných technických požadavcích na stavby svým obsahem odrážejí požadavky na pohodu bydlení. Jsou-li tyto normy dodrženy a je prokázán soulad s veřejným zájmem spočívající především v jejich aplikaci, nelze úspěšně namítat, že pohoda bydlení bude narušena. Nelze odhlížet od základního předpokladu, že normy o obecných požadavcích na stavby svým obsahem odrážejí požadavky na kvalitu prostředí. V projednávaném případě je zásadní, že v dané věci nebyly tyto normy porušeny.

Odvolací správní orgán se ztotožňuje se způsobem, jakým se stavební úřad vypořádal s námitkami o narušení soukromí. Až v odvolání odvolatelé vytkli *stavebnímu úřadu nepochopení podstaty této námítky a dodali, že odvolatelé ztratí své soukromí, jelikož z okem záměru bude vidět do jejich bytů.*

K námitce o ztrátě soukromí odvolací správní orgán odkazuje na závěry ustálené judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2016, č.j. 2 As 168/2016-28 či ze dne 31.5.2017, č.j. 4 As 62/2017-37), že sama skutečnost, že z jedné strany nemovitosti je možné nahlížet do druhé, nepředstavuje imisi, i když se jedná potenciálně o nahlížení obtěžující. Aby bylo takové nahlížení možné považovat za imisi, musí se jednat o mimořádnou situaci. Takovou situaci by mohly vyvolat balkony nebo terasy. Ze spisu nevyplyvá, že by nástavba a přístavba obsahovala stavební prvky jakou jsou balkony nebo terasy, toliko jen okna. Odvolací správní orgán nepovažuje okna za cílený zdroj narušování soukromí nad míru přiměřenou poměrům v městské silně urbanizované zástavbě, jakou je právě hlavní město Praha.

Odvolací správní orgán považuje za vhodné odkázat také na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12.12.201 č.j. Cdo 1629/99, který pro daný případ je přílehlavý. Nejvyšší soud zde dovodil, že *„aby bylo možno obtěžování pohledem považovat za imisi, muselo by jít o mimořádnou situaci, při které by bylo soustavně a závažným způsobem narušováno soukromí vlastníka nebo uživatele sousední nemovitosti; zpravidla by šlo o případy, kdy vlastnické právo by bylo zneužíváno k nahlížení do sousední nemovitosti za účelem narušování soukromí sousedů anebo by došlo ke stavební změně, umožňující nahlížení do dosud uzavřených prostor, přičemž tuto změnu by neodůvodňovaly oprávněné zájmy toho, kdo změnu provedl. Při posuzování věci je třeba přihlížet k oprávněným zájmům všech účastníků řízení. Je též třeba vycházet ze skutečnosti, že obecně nelze ukládat těm, kdo mají faktickou možnost nahlížet do cizích oken, aby provedli taková opatření, kterými by tuto možnost vyloučili; to by znamenalo, že vlastníci nemovitostí by byli nuceni je ohradit takovým způsobem, že by z nich nebyl možný výhled na cizí nemovitosti, resp. by byli nuceni zřizovat okna situovaná jen tak, že by z nich nebylo vidět sousední nemovitosti. Stejně by bylo třeba ohradit veřejná prostranství, ze kterých je vidět např. do oken bytů. Proto je - v souladu s dlouhodobě respektovanými zvyklostmi - na tom, kdo se cítí být obtěžován pohledem, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila. Tomu odpovídá praxe pořizování záclon, závěsů, žaluzií, neprůhledných plotů apod., těmi, kdo nechtějí být takto obtěžováni, nikoliv těmi, kdo by mohli do domů, příp. jiných nemovitostí nahlížet.“*

Odvolací správní orgán je přesvědčen, že odvolatelé taková opatření (záclony, závěsy, žaluzie) mají nebo zajisté dodatečně provedou.

Odvolatelé namítají, že stavební úřad otázku hluku posuzoval z hlediska stanovených hygienických limitů, přitom od roku 2015, kdy byla zpracovaná hluková studie, došlo k razantnímu navýšení dopravy a počtu automobilů, které se pohybují na území hlavního města a uvádějí, že počet automobilů v roce 2015 ze 740 745 stoupl v roce 2022 na 1 003 728. S nárůstem automobil souvisí negativní změna hlukové situace.

Odvolací správní orgán k tomu sděluje, že součástí spisu je akustické posouzení hluku z dopravy zpracované v březnu 2015, tedy v době zpracování projektové dokumentace. Ulice Třeboradická, která je komunikační dopravním spojením pro bytový dům ve vlastnictví odvolatelů a zároveň pro změnu dokončené stavby, je tedy stěžejní komunikací pro posuzování hluku z dopravy. Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů místní komunikaci III. třídy definuje v § 6 odst. 2 písm. c) jako obslužnou komunikaci. Místní komunikace III. třídy ve městech a obcích umožňující přímou dopravní obsluhu jednotlivých objektů, pokud jsou přístupné běžnému provozu motorových vozidel, jak vyplývá z ust. § 3 prováděcí vyhlášky k danému zákonu.

Akustická studie obsahuje na str. 12 tabulkové vyjádření zjištěných hodnot ekvivalentních hladin akustického tlaku pro den a noc bez realizace změny dokončené stavby a po její realizaci z dopravy na místní komunikaci II. třídy – ulice Hornátecká pro výhledový stav 2017. Vypočtené hodnoty pro oba stavy jsou neměnné. Na str. 13 Akustické studie je tabulkové vyjádření zjištěných hodnot výpočtu hladin akustického tlaku pro den a noc bez realizace změny dokončené stavby a po její realizaci z dopravy na místní komunikaci III. třídy - ulice Třeboradická. Porovnáním hodnot je zřejmé, že dojde k navýšení několik desetin dB s tím, že s velkou rezervou nedosahují hygienické limity 55 dB pro den a 45 dB pro noc opět pro výhledový stav 2017.

Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, ochranu proti hluku a vibrací upravuje v ust. § 14. Z obsahu přezkoumávaného rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad v řízení posoudil soulad záměru s požadavky daného ustanovení vyhlášky. Podkladem pro posouzení byla do řízení v rámci dokumentace doložení výše uvedené ho akustického posouzení Hluk z provozu. Soulad záměru s požadavky na hlukové limity posoudil rovněž dotčený orgán ochrany veřejného zdraví, Hygienická stanice hl. m. Prahy, který pro potřeby společného řízení vydal souhlasné závazné stanovisko sp. zn.: S-HSHMP 13163/2015, č.j.: HSHMP 13163/2015 ze dne 20.4.2015, které zavázal stanovením tří podmínek podmínek, které byly převzaty do výroku přezkoumávaného rozhodnutí. Z odůvodnění závazného stanoviska vyplývá, že předmětem posouzení bylo také posouzení hluku z dopravy.

Při posuzování hluku z dopravy je nutno vycházet nikoliv z plného provozu ordinací, který je stávající, ale jen z nárůstu automobilu umístěných v navržené hromadné garáži pro 15 parkovacích stání pro byty. Tudíž lze předpokládat pohyb cca 15 automobilů denně a při výměně 100% vozidel v denní době (30 automobilů) lze předpokládat, že dojde k nárůstu jen 0,3% ve vztahu k celkovému počtu automobilů pro ulici Hornátecká výhledový stav za 24 hodin 9 460 vozidel, což vyvolá nulový nárůst hluku.

Nelze odhlédnout od skutečnosti, že šíření hluku se zobrazuje logaritmickou funkcí, to znamená, že při zdvojnásobení počtu automobilové nedojde k zdvojnásobení hluku, ale jen o

nárůst hluku o + 3 dB. Decibelová stupnice je stupnicí logaritmickou (ne lineární), pro kterou platí, že když se zvuková energie nebo doba expozice zdvojnásobí, zvýší se hladina akustického tlaku o 3 dB a naopak. Jinak řečeno, každé 3 dB představují dvojnásobek (polovinu předchozí) následující hodnoty. Když se zvuková energie nebo doba expozice zdesetinásobí, zvýší se hladina akustického tlaku o 10 dB. Pro přehled, jaký hluk představuje 3 dB, je namístě uvést, že šeleštění listů na stromě při slabém vánku vyvolá hluk 10 dB.

Zvýšení hluku o 0,1 dB vyvolá nárůst počtu vozidel vyšší než 1% z celkového počtu vozidel v daném území. Procentní vyjádření počtu vozidel při denní výměně, který produkuje záměr, k celkovému počtu vozidel za 24 hodin v ulici Hornátecká nepřekročí 1%, tudíž dle názoru odvolacího správního orgánu nemohlo v roce 2017 dojít k nárůstu hluku o 0,1 dB, což dokládá sama studie.

Byť namítaný současný nárůst dopravy na území hlavního města Prahy se může promítnout do intenzity dopravy v daném území, nelze na základě výše uvedeného předpokládat překročení hygienického limitu hluku z provozu dopravy na místní komunikaci III. Třídy – Třeboradická z důvodu značné rezervy zjištěných hodnot ekvivalentní hladiny akustického tlaku k dosažení limitních hodnot 55 dB ve dne a 45 dB v noci pro rok 2017.

Námítka je nedůvodná.

Vyjádření k námitce č. 5 Vady stanovisek dotčených orgánů

Odvolatelé *namítají neplatnost stanovisek dotčených orgánů, konkrétně stanoviska vodoprávního úřadu ze dne 6.5.2015, č.j. MCP8 057403/2015/OV.Bur, jehož platnost je 2 roky. Dále odvolatelé namítají, že stanoviska Pražské teplárenské a.s. a Pražské vodohospodářské společnosti a.s. nebyly převzaty do výrokové části napadeného rozhodnutí. Bez platnosti odvolatelé označili také stanovisko PREdistribuce, a.s.*

Shodnou námitku odvolatele uplatnili již v předchozím řízení. Odvolací správní orgán se v rozhodnutí ze dne 20.12.2022, č.j. MHMP 2074832/2022, sp. zn. S-MHMP 612638/2022/STR k této námitce vyjádřil takto:

„Závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 6.5.2015 č.j. MCP8 060647/2015 nemohlo pozbyt platnosti, protože v době jeho platnosti stavebník požádal o vydání společného povolení. Právní úpravu ust. § 104 odst. 9 vodního zákona, která vyžadovala závazné stanovisko v řízení vedeném podle stavebního zákona, změnil zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, který uvedené ustanovení zrušil. Z odst. 4 daného ustanovení vyplývá, že ve správních řízeních vedených podle stavebního zákona se závazné stanovisko podle odstavce 3 nevydává; splnění podmínek pro jeho vydání posoudí stavební úřad v rozhodnutí vydaném podle stavebního zákona. Stavební úřad před vydáním povolení záměru podle stavebního zákona posoudí možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody nebo nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo ke zhoršení stavu útvaru podzemní vody nebo

znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody, upozorní žadatele, že bez výjimky podle § 23a odst. 8 není možné záměr provést.

V čl. LV Přejímaná ustanovení zákona č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, se stanovuje, že rozhodnutí, závazná stanoviska, stanoviska, souhlasy a jiná vyjádření vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jako podklad pro vydání rozhodnutí podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za rozhodnutí, závazné stanovisko, stanovisko, souhlas nebo vyjádření podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Z uvedeného je tedy zřejmé, že závazné stanovisko na úseku ochrany vod je stále platné.“

Na základě výše uvedeného odvolací správní orgán trvá na platnosti daného závazného stanoviska, které bylo ve stanovené lhůtě jeho platnosti se stalo závazným podkladem pro vydání rozhodnutí dle ust. § 50 odst. 1 správního řádu bez ohledu na to, že je toto rozhodnutí předmětem odvolacího řízení.

K námitce, že stavební úřad nezpracoval podmínky stanoviska společnosti Pražské teplárenské a.s. ze dne 27.4.2023 a společnosti Pražské vodovody a kanalizace a.s. a společnosti Pražské vodohospodářské společnosti a.s. ze dne 30.3.2023 do výrokové části přezkoumávaného rozhodnutí, odvolací správní orgán sděluje, že tyto společnosti nemají postavení dotčeného orgánu dle ust. § 136 odst. 1 správního řádu. Tudíž stavební úřad nebyl dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu povinen převzít jejich podmínky do výroku přezkoumávaného rozhodnutí.

Kromě toho společnost Pražská teplárenská a.s. stanovila podmínky, které požaduje zpracovat do dalšího stupně projektové dokumentace, tedy do prováděcí dokumentace. Společné vyjádření Pražské vodohospodářské společnosti a.s. a Pražských vodovodů a kanalizací a.s. k proplouzení platnosti vyjádření ze dne 30.3.2023 obsahuje obecné podmínky s odkazem naplnění požadavků plynoucích z Městských standardů vodovodů a kanalizací na území hl. m. Prahy a požadavků plynoucích ze zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů. Není povinností stavebního úřadu přebírat podmínky správce technické infrastruktury automatiky, a to ani v případě, kdy projektová dokumentace dané požadavky konkrétně neobsahuje a jen odkazuje na právní předpisy nebo normy.

Stavebník předkládá spolu s žádostí o vydání společného povolení stavby závazná stanoviska a stanoviska dotčených orgánů a stanoviska správce inženýrských sítí, která by měla být platná v době vydání rozhodnutí stavebního úřadu. Namítané stanovisko společnosti PREdistribuce, a.s., ze dne 30.03.2023 bylo v době vydání rozhodnutí dne 24.01.2024 stále platné.

Námítka je nedůvodná.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán nezjistil v řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žádné zásadní procesní pochybení ani nedostatky, kvůli kterým by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatelé, doporučeně, fyz. os. do vl. rukou

1. Petr Košťala, IDDS: 6ttk5c7

místo podnikání: Nádražní č.p. 49, 542 34 Malé Svatoňovice

zastoupení pro: Třeboradická s.r.o., Karpatská 856/7, 100 00 Praha 10-Vršovice

2. Mgr. Jiří Vozák, advokát, IDDS: fqzbqym

místo podnikání: 1. máje č.p. 97/25, Liberec III-Jeřáb, 460 07 Liberec 7

zastoupení pro: Vladimír Beran, Třeboradická 1073/43, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

zastoupení pro: Ing. Tomáš Heinzl, Třeboradická 1075/47, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

zastoupení pro: Lenka Krejčíková, DiS., Mirovická 1095/28, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

zastoupení pro: Lucie Krobová, Nad záložnou 742/3, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

zastoupení pro: Pavel Macháček, Oblouková 250, Kozojedy, 281 63 Kostelec nad

Černými Lesy

zastoupení pro: Otakar Matějček, Třeboradická 1073/43, 182 00 Praha 8-Kobylisy,

zastoupení pro: Společenství vlastníků domu Třeboradická 1073 až 1076, Praha 8,

Třeboradická 1075/47, Praha 8-Kobylisy, 182 00 Praha 82

II. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, doporučeně

3. Institut plánování a rozvoje, IDDS: c2zmahu, Vyšehradská č.p. 2077/57, 128 00 Praha 28

4. Úřad městské části Praha 8, odbor kancelář starosty, IDDS: g5ybpd2

sídlo: Zenklova č.p. 1/35, 180 00 Praha 8-Libeň

III. Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu a dle § 94 odst. 6 ve spojení s § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e), f) a g) stavebního zákona a odvolatelé veřejnou vyhláškou

5. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska po dobu 15 dní s účinky doručení pro účastníky řízení II., Mariánské nám. č.p. 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město

6. Úřad městské části Praha 8, úřední deska po dobu 15 dní ro informaci, bez účinků doručení, IDDS: g5ybpd2

sídlo: Zenklova č.p. 1/35, 180 00 Praha 8-Libeň

IV. ostatní

7. Úřad městské části Praha 8, odbor územního rozvoje a výstavby, IDDS: g5ybpd2

sídlo: Zenklova č.p. 1/35, 180 00 Praha 8-Libeň + **spis**

V. na vědomí

8. Třeboradická s.r.o., IDDS: 49fu49e

sídlo: Karpatská č.p. 856/7, 100 00 Praha 10-Vršovice

9. Magistrát hlavního města Prahy, odbor evidence majetku, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1-Staré Město

10. MHMP STR-spis